ובינתכם כי שכר הוא לכם זרעכם עבודתכם באהל
מועד ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו
ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא
תמותו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת
חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני
ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר
אין בה מום אשר לא עלה עליה עול ונתתם
אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ
למחנה ושחט אתה לפניו ולקח אלעזר הכהן
מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד
מדמה שבע פעמים ושרף את הפרה לעיניו
את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף
ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך
אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדיו הכהן ורחץ
בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן
עד הערב והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ
בשרו במים וטמא עד הערב ואסף איש טהור
את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום
טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי
נדה חטאת הוא וכבס האסף את אפר הפרה
את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל
ולגר הגר בתוכם לחקת עולם הנגע במת לכל
נפש אדם וטמא שבעת ימים הוא יתחטא בו
ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא
יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר
כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא
יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש
ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא
יהיה עוד טמאתו בו זאת התורה אדם כי ימות
באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל
יטמא שבעת ימים וכל כלי פתוח אשר אין
צמיד פתיל עליו טמא הוא וכל אשר יגע על
פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם
או בקבר יטמא שבעת ימים ולקחו לטמא מעפר
שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי
ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על
האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו
שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר
והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום
השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ
במים וטהר בערב ואיש אשר יטמא ולא יתחטא